

шатъ курса на Семинарията и ще отстѣпятъ своитѣ мѣста на други. Тази е причината, поради която се изпращатъ въ Одеса въобще най-способнитѣ български юноши, а не само такива отъ Габрово. Желаети има толкова много, че азъ съмъ въ пълно недоумение какво да правя съ тѣхъ. Докато се яви възможность да се приематъ всички желаещи да се учатъ въ каквото и да било учебно заведение въ Одеса, нека ми бжде позволено, отъ името на всички българи, да изкажа най-сърдечна благодарность на Графа за изходатайствуваната отъ него Монарша милость къмъ нашия народъ.

Еслибъ, о Зевсъ Олимпійскій, Атини и
Фебъ луконосець!
Еслибъ у каждаго въ персяхъ подобное
Мужество было.

(Иліада Гомера, к. IV, 288. Пер. Гнѣдича).

Попечители, директори и учители въ училището сж :

а) Въ Одеса.

Попечитель :

Негово Сиятелство, Новоросійски и Бесарабски Генералъ-Губернаторъ, Генералъ-Адютантъ, на всички руски и на много чуждестранни ордени Кавалеръ, Графъ Михаилъ Семеновичъ Воронцевъ.

Спомена за този благодетель днешната българска младежь ще запази навѣки въ сърдцето си и ще го предаде на потомството *).

Попечитель :

Негово Преосвещенство, Преосвещени Архиепископъ Херсонски и Таврически и Кавалеръ, Гавриилъ.

Директори: Николай Палаузовъ,
Василъ Априловъ.

*) Честта да бжда запознатъ съ Негово Сиятелство Графа Михаилъ Семеновича Воронцева дължа на Придворния Съветникъ Аполонъ Александровичъ Скалковски.